

בש"פ 5497/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5497/16

לפני:
העורר:
כבוד השופט א' שהם
פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו, מיום 27.6.2016, במ"ת 61393-11-15, שניתנה
על ידי כב' השופט ב' שגיא

בשם העורר: עו"ד יעל פינקלמן

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ב' שגיא), מיום 27.6.2016, במ"ת 61393-11-15, בגדרה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

רקע והליכים קודמים

2. נגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את העבירות הבאות: סחיטה באיומים בצוותא, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (2 עבירות); העלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין (2 עבירות); מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(א) לחוק העונשין; ידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 סיפא לחוק העונשין; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיפים 10 ו-62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; שימוש ללא רשות ברכב, לפי סעיף 413g סיפא לחוק העונשין; וניסיון תקיפת שוטרים, לפי סעיף 273, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביום 29.11.2015, הגישה המאשימה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה מיום 1.2.2016, קבע בית המשפט המחוזי, בהתחשב בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של העורר, כי ניתן להסתפק "בחלופת מעצר בדמות מעצר בפיקוח אלקטרוני, בצירוף שני מפקחים אנושיים אשר יפקחו על המשיב [העורר] בו זמנית, וזאת לצד הטלת צו מבחן ותנאי ערובה נוספים".

4. ביום 27.6.2016, דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בציינו כי "חלפו רק חודשים ספורים מאז ניתנה". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי מסוכנותו של העורר איננה "מופחתת", וכי היא "בוודאי לא השתנתה לאחר מספר חודשים".

הערר

5. כלפי החלטתו זו של בית משפט קמא הוגש הערר דנא. בערר נטען, כי שגה בית משפט קמא בקבעו כי לא די בחלוף חמישה חודשים מיום שחרורו של העורר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, כדי לדון שוב בתנאי שחרורו. עוד נטען, כי תנאי מעצרם של נאשמים אחרים באותה פרשה הוקלו מעת לעת, וכי "האמון שרכש בית המשפט קמא הנכבד כששחרר את העורר לפני כחמישה חודשים, לא התבדה, והוא שומר באדיקות בתנאי שחרורו". בדיון שנערך בפניי, העלה העורר את הבקשה לפיה הוא ימשיך לשהות בחלופת מעצר בבית הוריו, אך יותר לו לצאת לעבודה במפעל בו עובדת דודתו. המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי מאז ההחלטה הקודמת, אשר דחתה את בקשתו של העורר לעיון חוזר, לא חל כל שינוי נסיבות, ואין בחלוף הזמן כדי להוות עילה להתערבות בעניינו.

6. ביום 14.8.2016, הוריתי על הכנת תסקיר מעצר משלים, שבו תהא התייחסות לבקשת העורר לצאת לעבודה, כמו גם לזהות המפקחים במסגרתה. בתסקיר המשלים שהוגש היום, עמד שירות המבחן על כך שלצד חומרת ומגוון העבירות המיוחסות לעורר, כמו גם היעדר שיתוף הפעולה מצדו, עומדים גילו הצעיר, וכן שהותו "בתנאים לוחצים" מזה כשבעה חודשים, "ללא מעורבות עם החוק או פתיחת תיקים בגין הפרה". שירות המבחן התרשם, כי העומס הרגשי המוטל על העורר, נוכח הפגיעה המתמשכת במשפחתו, "מגבירים תסכול וסיכון לבחירות אימפולסיביות, שיתכן שניתן להפחיתן באמצעות שילובו בעבודה וביסוס סדר יום מאורגן". בהתחשב בהתרשמותו החיובית ממתווה הפיקוח המוצע על ידי דודתו של העורר, ובמסגרת העבודה כפי שפורטה בתסקיר, המליץ שירות המבחן "לקבוע שהותו מעתה במעצר בית בבית הוריו ולאשר יציאותיו בליווי דודתו הגב' ... ובפיקוחה, אך לצורכי העבודה".

דיון והכרעה

10. לאחר עיון בחומר שהונח לפניי ובחינת כלל הנסיבות הצריכות לעניין, הגעתי לידי מסקנה כי מן הראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהיענות לבקשתו של העורר לצאת לעבודה. יוזכר, כי העורר היה מצוי במעצר בית במשך כשלושה חודשים, ועתה הוא שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני מזה כשבעה חודשים. זאת, שעה שסיומם של ההליכים המשפטיים נגדו – אינו נראה באופק.

לפיכך, התיק יוחזר להמשך טיפולו של בית המשפט המחוזי, על מנת שזה יקבע את התנאים המדויקים לצאתו של העורר לעבודה כאמור בתסקיר המשלים, בהתאם לשיקול דעתו.

לאור האמור, הערר מתקבל כמפורט לעיל.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ו (4.9.2016).

ש ו פ ט
